

SØNDRE LAND KOMMUNE

Lokalsamfunn
Arealforvaltning

side 1

Dato..... 16.12.2014
Vår Ref..... ES-14689/14
Arkiv..... V62 &13
Saksnr..... 14/1650
Deres Ref.....

Landbruks- og matdepartement
Postboks 8007 Dep

0030 OSLO

14/1567

ASR I SE B 430

MELDING OM POLITISK VEDTAK: HØRING - FORSLAG OM Å OPPHEVE KONSESJONSLOVEN OG BOPLIKTEN

Vi viser til høringsbrev og notat datert 15.10.2014 og kan opplyse at formannskapet i Søndre Land kommune i møte den 16.12.14, saksnr 154/14 vedtok følgende:

Formannskapet i Søndre Land kommune vedtar å avgi følgende høringsuttalelse:

«Søndre Land kommune viser til saksutredningen og mener at konsesjonslovgivningen utgjør en integrert del av et samlet juridisk og økonomisk rammeverk for landbrukssektoren i Norge, utviklet gjennom lang tid. Søndre Land kommune mener denne lovgivningen speiler grunnleggende og stort sett omforente holdninger i næringen så vel som i befolkningen ellers til hvordan landbruksnæringen skal se ut og utvikle seg videre. Søndre Land kommune mener at et så vidt radikalt endringsforslag burde bygge på en mer omfattende og helhetlig utredning av rammevilkårene for landbruket i Norge. I en slik utredning hører også globale utviklingstrekk og status, og erfaringer fra utenlandsk landbrukslovgivning inn.

Søndre Land kommune støtter målene som departementet skisserer for næringen: Styrket grunneierrett, økt verdiskapning, kostnadseffektiv matproduksjon, høy selvforsyning, og å ta vare på god matjord, men kan ikke se at opphevelse av konsesjonslovgivningen slik begrunnelsen foreligger, understøtter disse målene.

Søndre Land kommune vil også peke på at en modernisering av konsesjonsloven kan være et godt alternativ».

Med vennlig hilsen
Søndre Land kommune

Einar Struksnæs
Skogbrukssjef

SAKSFRAMLEGG

Ark: V62 &13

Arkivsaksnr.: 14/1650 l.nr. 14/14376

Kommune	Styre, råd, utvalg m.v.	Møtested	Møte Dato
Søndre Land	Formannskapet	Rådhuset	

Saksbehandler: Einar Struksnæs

Sak: HØRING - FORSLAG OM Å OPPHEVE KONSESJONSLOVEN OG BOPLIKTEN

Innstilling til vedtak:

::: &&& Sett inn innstillingen under &&&

Formannskapet i Søndre Land kommune vedtar å avgi følgende høringsuttalelse:

Søndre Land kommune viser til saksutredningen og mener at konsesjonslovgivningen utgjør en integrert del av et samlet juridisk og økonomisk rammeverk for landbrukssektoren i Norge, utviklet gjennom lang tid. Søndre Land kommune mener denne lovgivningen speiler grunnleggende og stort sett omforente holdninger i næringen så vel som i befolkningen ellers til hvordan landbruksnæringen skal se ut og utvikle seg videre. Søndre Land kommune mener at et så vidt radikalt endringsforslag burde bygge på en mer omfattende og helhetlig utredning av rammevilkårene for landbruket i Norge. I en slik utredning hører også globale utviklingstrekk og status, og erfaringer fra utenlandsk landbrukslovgivning inn.

Søndre Land kommune støtter målene som departementet skisserer for næringen: Styrket grunneierrett, økt verdiskapning, kostnadseffektiv matproduksjon, høy selvforsyning, og å ta vare på god matjord, men kan ikke se at opphevelse av konsesjonslovgivningen slik begrunnelsen foreligger, understøtter disse målene.

Søndre Land kommune vil også peke på at en modernisering av konsesjonsloven kan være et godt alternativ.

::: &&& Sett inn innstillingen over &&&

... &&& Sett inn saksutredningen under &&&

Vedlegg:

Høringsnotat fra Landbruks- og matdepartementet 15.10.2014

Bakgrunn:

Landbruks- og matdepartementet har i brev datert 15.10.2014 varslet at departementet foreslår å oppheve lov 28. november 2003 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv., samt å oppheve enkelte bestemmelser i lov 28. juni 1974 om odelsretten og åsetesretten (odelslova) som omhandler boplikt.

Forslaget innebærer at erverv av fast eiendom ikke lenger vil være betinget av tillatelse (konsesjon) fra det offentlige og at det heller ikke vil være boplikt ved erverv av landbrukseiendom. Reglene om boplikt etter odelsloven foreslås også opphevet fordi reglene må ses i sammenheng. Konsesjonsloven og boplikten foreslås opphevet uten å bli erstattet av andre regler.

Forslaget innebærer at erverv av fast eiendom ikke lenger vil være betinget av tillatelse (konsesjon) fra det offentlige. Forslaget styrker den private eiendomsretten, og gjør det enklere å få omsatt eiendom mellom private.

Gjeldende lovgivning og rett

Gjeldende konsesjonslov har til formål, jf. § 1 «*..å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a for å tilgodese:*

1. *framtidige generasjoners behov*
2. *landbruksnæringen*
3. *behovet for utbyggingsgrunn*
4. *hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftsinnteresser*
5. *hensynet til bosettingen»*

Konsesjonsloven er ingen spesifikk landbrukslov som ensidig skal tilgodese landbruksnæringens interesser, men loven har størst betydning ved erverv av landbrukseiendom, og der kommunene har innført lokal forskrift om nedsatt konsesjonsgrense.

Bebygde landbrukseiendommer med mer enn 25 daa dyrket mark eller med et totalareal over 100 daa er konsesjonspliktige, mens eiendommer under disse arealgrensene er konsesjonsfrie. Konsesjonspliktige er også ubebygde eiendommer og arealer over 2 daa som ikke er regulert til andre formål enn LNF (landbruk, natur og friluftsliv).

Konsesjonsfrihet kan også oppstå som følge av nært slektskap.

Boplikt oppstår på landbrukseiendommer med mer enn 25 daa dyrket mark eller mer enn 500 daa produktiv skog.

§ 9 berører forhold av betydning for at konsesjon skal gis, og lyder:

«Ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling,
2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området,
3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning,
4. om erververen anses skikket til å drive eiendommen,
5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.

Konsesjon skal i alminnelighet ikke gis dersom det ved ervervet oppstår sameie i eiendommen, eller antallet sameiere økes.

Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.

Første ledd nr. 1 og 4 gjelder ikke sak der nær slekt eller odelsberettiget søker konsesjon fordi de ikke skal oppfylle boplikten etter § 5 annet ledd. I slik sak skal det i tillegg til første ledd nr. 2, 3 og 5 blant annet legges vekt på eiendommens størrelse, avkastningsevne og husforhold. Søkerens tilknytning til eiendommen og søkerens livssituasjon kan tillegges vekt som et korrigerende moment.»

§ 11 hjemler adgang til å sette vilkår for konsesjon:

«Konsesjon etter loven kan gis på slike vilkår som i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd av hensyn til de formål loven skal fremme. Det kan lempes på vilkårene etter søknad.

Kongen skal ut fra hensynet til bosetting, helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskap ta stilling til om det er påkrevd å stille vilkår om boplikt, og om boplikten skal være en personlig plikt for eier.»

Landbruks- og matdepartementets vurdering av behovet for å oppheve konsesjonsloven

Departementet viser til en rekke undersøkelser om hvilke virkninger landbrukslovgivningen kan ha, men peker på at det er vanskelig å peke på og isolere en bestemt regel og konkludere sikkert om alle virkningene av den. Lovgivningen utgjør i stor grad et samlet rammeverk. Det pekes også på at forhold som økonomien i landbruket og de følelsesmessige båndene mange eiere og familier har for eiendommen kan ha vel så mye si som lovgivningen.

Til grunn for forslaget ligger målene i regjeringens politiske plattform – Sundvollen-plattformen, der det er lagt opp til vesentlige endringer når det gjelder reglene om fast eiendom:

- Eiendomsretten er en grunnleggende rett som bør styrkes. Den enkelte bonde skal gis større råderett over egen eiendom i tråd med egne valg og prioriteringer.

- Gjennomføre forenklinger i landbrukssektoren, herunder reduksjon, modernisering og effektivisering av landbruksbyråkratiet.
- Effektivisere markedet for omsetning av landbrukseiendommer ved å fjerne konsesjonsloven som begrenser selgers vilje til å selge.
- Et mer effektivt marked for landbrukseiendommer vil bedre rekrutteringen til næringen.
- Markedsbegrensninger kan gjøre det vanskelig for aktive næringsutøvere å kjøpe tilleggsgjord noe som svekker muligheter for effektiv og rasjonell landbruksdrift.
- Gjeldende bestemmelser kan også dempe investeringslysten.

Det pekes på behovet for å produsere mer mat i et globalt perspektiv og for å øke avvirkningen i skogbruket. Det gjør det viktig å stimulere til investeringer og andre tiltak som kan bedre driften på landbrukseiendommer. Departementet mener eiendomslovgivningen i landbruket står i motstrid til denne utfordringen ved at denne legger betydelige begrensninger på eierens disposisjoner over sin egen eiendom. At eier av landbrukseiendom ikke uten videre kan selge til hvem han vil, at det legges begrensninger på prisen og at det er boplikt på eiendom, er eksempler på dette.

Det er behov for et velfungerende marked for omsetning av landbrukseiendommer for å øke omsetningen av eiendommer utenom nær familie og odelsberettigede. Dette gjør det lettere å komme inn i næringen for den som vil satse på landbruk eller som trenger tilleggsgjord.

Departementet legger til grunn at reglene om konsesjonsplikt kan begrense selgers vilje til å legge eiendommen ut på salg. Boplikt fører dessuten til at noen kjøpere vegrer seg for kjøp, særlig på eiendommer som ligger langt fra tettsteder med muligheter for arbeidsinntekter utenom garden. Boplikt kan også medføre at selgere venter med å selge fordi de ikke tror de kan få den prisen de mener eiendommen er verdt. Departementet antar derfor at reglene om boplikt har en prisdempende effekt i områder det er lite attraktivt å bo. Denne prisdempende effekten av boplikten antas også å medføre at investeringer i landbruket i liten grad reflekteres i prisen ved et senere salg av eiendommen. Boplikten demper på denne måten investeringslysten hos eksisterende eiere.

Høringsnotatet viser også til at dagens konsesjonslovgivning binder opp ressurser både for private og offentlige aktører gjennom egenerklæringer og konsesjonsbehandling. Usikkerhet om utfall har også uheldige konsekvenser for kjøper og selger, og ressursbruken kan i enkelte saker bli stor gjennom klagebehandling og eventuelt i rettsapparatet.

Departementet mener videre at plan- og bygningsloven og jordloven i all hovedsak ivaretar de samme hensynene som konsesjonsloven idet de alle omhandler bruk og vern av fast eiendom.

Videre vises det til at unntakene fra konsesjonsplikt er så mange at det i seg selv er et argument for å oppheve loven. Dessuten viser kommunenes praksis at det er få avslag på konsesjon, hvilket tyder på at kommunene ikke mener det er behov for å gripe inn i frivillige avtaler med bruk av virkemidlene i konsesjonsloven. På den andre siden anfører departementet at man ikke kan se bort fra at konsesjonsloven har virkning for omsetningen fordi reglene finnes. Konsesjonsbestemmelsene legger premisser som aktørene tilpasser seg, derav også få avslag i kommunene.

Når det gjelder behov for **vern om landbrukets produksjonsarealer** mener man dette sikres i dag i all hovedsak gjennom reglene i plan- og bygningsloven og bestemmelsene om omdisponering og deling i jordloven. Det vises til at plan- og bygningsloven og jordloven i et historisk perspektiv er styrket som redskap for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer. Reglene om driveplikt i jordloven bidrar i samme retning.

Departementet sier det er uheldig å opprettholde **regler om boplikt**. Departementet legger til grunn at det er en rekke andre forhold enn boplikten og praktiseringen av den som har innvirkning på hvor den enkelte velger å bosette seg. Eksempler er muligheten for arbeid utenfor bruket og eierens ofte sterke kulturelle og følelsesmessige bånd til landbrukseiendommen.

Departementet viser til forskningsresultater som samlet sett viser at det er et åpent spørsmål om reglene om boplikt virker. Til tross for reglene om boplikt står ca 30.800 landbrukseiendommer ubebodd.

Departementet problematiserer den situasjonen som kan oppstå ved bortfall av boplikt at eier da både kan leie ut boligen og jorda. Det kan medføre at flere enn i dag får et passivt forhold til den landbrukseiendommen de eier. Man har likevel ingen grunn til å tro at en slik utvikling er påregnelig for et stort antall landbrukseiendommer. Det vises da til eierens følelser for eiendommen er overordnet lovgivningen.

Høringsnotatet berører også forskrift om nedsatt konsesjonsgrense. Dette omtales ikke her da det ikke er innført slik forskrift i Søndre Land kommune og det heller ikke synes relevant hos oss å innføre det.

Høringsnotatet har vært diskutert i landbruksnettverket for kommunene for Hadeland og Gjøvikregionen. Disse kommunenes landbruksrådgivere var alle til dels kritiske til departementets forslag.

Rådmannens vurdering av departementets begrunnelse for og forslag til oppheving av konsesjonsloven og boplikt

Departementets høringsforslag oppfattes som et radikalt forslag der en full opphevelse av konsesjonsplikt og boplikt innebærer at eiendomslovgivningen i landbruket liberaliseres kraftig. Rådmannen er enig i målene som Landbruks- og matdepartementet skisserer for landbruket og også i mange av de utfordringer departementet peker på at landbruksnæringen står ovenfor, men er usikker på om fjerning av konsesjonsloven og boplikten er rett virkemiddel for å adressere disse. Vurderingen av dagens lovgivning og begrunnelsen for endringer synes også å mangle flere viktige perspektiver.

1. Konsesjonslovens historiske begrunnelse. Er den relevant i dag?

Konsesjonslovgivningen i Norge ble innført i begynnelsen av forrige århundre fordi naturressurser som fossefall og skog mv stod i fare for å bli ervervet av utenlandsk kapital og at man fryktet utenlandsk rovdrift og spekulasjon. Etter hvert ble hovedsiktemålet å fremme en utnyttelse av eiendommene som var til størst mulig gagn for samfunnet. Dermed fikk konsesjonslovene mer preg av å være generelle reguleringslover som skulle sikre at landets naturrikdommer kom hele samfunnet til gode. Dette i en tid hvor det manglet kapital på norske hender og samfunnet stod foran en industrialisering basert på utnyttelse av naturressursene. Det ble derfor viktig for samfunnet at eierskapet til naturrikdommene forble på norske hender slik at verdiskapningen som industrialiseringen medførte, kom befolkningen og felleskapet til gode. Denne tankegangen la også grunnlaget for utviklingen av vårt moderne velferdssamfunn.

Den økonomiske situasjonen i Norge er i dagens situasjon ganske annerledes, men det er også likhetspunkter som kan begrunne behov for fortsatt politisk styring av eiendomsmarkedet i landbruket. Råvarenes negative prisutvikling over tid kombinert med det særnorske pris- og kostnadsnivået bidrar til marginalisering av mange gårdsbruk og skogeiendommer. Behovet for større enheter og strukturrasjonalisering er stort, kanskje spesielt i skogbruket der man ikke har hatt samme muligheter som i jordbruket til å utvide driftsgrunnlaget sitt gjennom leiejord.

Samtidig foregår en utvikling der utenlandske investorer og pensjonsfond ser på investeringer i jord- og skogbruk som særs gode og trygge investeringsobjekter i en tid med svake vekstutsikter i den vestlige verden, høy offentlig og privat gjeld og svake avkastningsrater i tradisjonelle finansaktiva. I Danmark har pensjonsfond ervervet

landbrukseiendommer som leies ut til bønder og der fondets eiere er garantert en avkastning som er svært konkurransedyktig i dagens finansmarkeder. Denne utviklingen, sammen med avvikling av eiendomslovgivningen i landbruket, vil kunne medføre at prisene på fast eiendom i jord- og skogbruket øker til nivåer som landbruksbasert utnyttelse av eiendommen ikke kan forsvare. Eiendomsmarkedet i landbruket, og spesielt den mest attraktive delen av dette, kan på denne måten bli vanskelig tilgjengelig for andre enn kapitalsterke eiere som kan ha et annet primærfokus enn landbruksdrift. Det være seg kapitalplassering, utbygging, adgang til eksklusiv jakt, attraktive bosteder og fritid.

Det synes uklart om økte eiendomspriser som følge av liberalisering av eiendomsmarkedet vil fremme strukturrasjonalisering på noen bedre måte enn dagens virkemidler i konsesjonsloven.

Departementets høringsutkast berører ikke disse problemstillingene.

2. Eiendomslovgivningen i andre land.

Norge er ikke et unntaksland når det gjelder regulering av eiendomsmarkedet i landbruket:

Konsesjonsplikt: Tyskland, Østerrike, Ungarn, Tsjekkia, Bulgaria, Romania, Estland

Priskontroll: Tyskland, Sveits, Østerrike, Ungarn, Frankrike, Belgia

Forkjøpsrett: Tyskland, Østerrike, Ungarn, Frankrike, Belgia

Også i Sverige er det ulike bestemmelser avhengig av beliggenhet. Det er begrensninger i adgangen til juridiske personer (aksjeselskap mv) for å erverve landbrukseiendommer og slike selskaper må søke tillatelse. Det er også bestemmelser om at innenbygdsboende i glesbygdsområder ikke trenger tillatelse til erverv og at naboeiendom kan erverves uten å søke tillatelse.

Departementet har ikke vurdert eiendomslovgivningen på landbruksområdet i andre europeiske land og om det kan være lovgivning, regler og kunnskap her som kan ha overføringsverdi til norske forhold.

3. Rasjonelle driftsenheter og strukturrasjonalisering

Andre forhold vurderes som viktigere enn oppheving av konsesjonsloven, prisbestemmelsene og boplikten:

- Forenklet fradeling ved salg til naboeiendom
- Forenklet eller ingen konsesjonsplikt ved salg til naboeiendom
- Lik skatt ved salg ut av familien som innen familien.
- Skattemessige incentiver ved salg til naboeiendommer

Konsesjonslovgivningen gir også kommunene anledning til å komme i dialog med selger for på denne måten drive veiledning som i mange tilfeller bidrar til å finne løsninger som støtter opp om nasjonale mål.

4. Større råderett og verdiskapning

Departementet peker på at konsesjonsplikt, boplikt og prisbestemmelser begrenser eierens råderett over eiendommen og at dette er et inngrep i den private eiendomsretten.

Konsesjonsloven angir først og fremst regler og begrensninger ved erverv av landbrukseiendom knyttet til boplikt og pris. Når det gjelder bruk og vern av landbrukseiendommen legger derimot konsesjonsloven få begrensninger på eierens utnyttelse av eiendommen. Derimot er plan- og bygningsloven, naturmangfoldsloven og rikspolitiske retningslinjer på en rekke områder eksempler på lovgivning som begrenser eierens råderett og frihet til å utnytte eiendommens ressurser.

5. Prisbestemmelsene

Departementet mener prisreguleringen medfører til at færre vil selge og at det blir foretatt færre investeringer fordi eier ikke kan forvente at disse vil kunne gjenspeiles i prisen.

Prisreguleringen har sin begrunnelse i at:

- Holde kostnadene ved eiendomskjøp på et nivå som gjør bonden i stand til både å betale ned på og leve av eiendommen. Det bidrar til å sikre rekrutteringen til næringen.
- For høye priser går ut over investeringsomfanget i teknologi, maskiner, mv
- Forhindre at høye priser på eiendom slår ut i krav om økte priser på jordbruksvarer.
- Det er særlig rundt de større byene og i attraktive boområder at prisnivået kan bli for høyt i forhold til hva gårdens ressurser kan gi i avkastning.
- Det er høyst uklart hvorvidt fri prisdannelse på landbrukseiendommer vil fremme bruksrasjonalisering gjennom økt kjøp av tilleggsjord slik departementet argumenterer for fordi prisnivået blir for høyt. Trolig vil omfanget av leiejord øke i stedet.
- Avvikling av prisreguleringen vil trolig løfte prisnivået også i overdragelser innen familien.

6. Boplikt

Departementet mener boplikt reduserer omsetningen av landbrukseiendommer langt fra tettsteder der arbeidsmarkedet er vanskelig og at boplikten har en prisdempende effekt. Dette kan også ha en dempende effekt på investeringsviljen.

Rådmannen er enig i at boplikten har en del uheldige effekter som departementet peker på. På den andre siden reflekterer bopliktinstituttet den allmenne oppfatningen i landbruksbefolkningen at gardsbruk i hovedsak skal bebos av eierne. Fjerning av bopliksregelen vil således ikke være i tråd med de *kulturelle normer* som eksisterer innenfor landbruket. Bopliksreglene bidrar på denne måten til å understøtte det

selveiende familielandbruket som norm i Norge. Reglene om boplikt er også gradvis liberalisert i takt med samfunnsutviklingen ved at boplikten i dag først inntreffer for eiendommer med mer enn 25 daa dyrket mark eller mer enn 500 daa totalt areal.

Uten boplikt er det grunn til å forvente mer avgang av dyrket mark pga fjernere tilhørighet til eiendom og bygdesamfunn og økt omsetning av landbrukseiendom som feriested.

7. Eierform

Departementet vurderer ikke konsekvenser av at forslaget innebærer at nå også selskaper med begrenset ansvar (AS) kan erverve landbrukseiendom.

Rådmannen mener nåværende retningslinjer til konsesjonsloven fortsatt er relevante for eierformen i landbruket, jf. Rundskriv M-2/2009 om at det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar, men at «Det er et nasjonalt mål at landbrukseiendommer i størst mulig grad eies av fysiske personer som selv bebor og driver eiendommene, da dette har vist seg å være en stabil og rasjonell driftsform.»

Sameier og selskaper med begrenset ansvar kan få et fjernere forhold til eiendommen og driften av denne, der fokus på kortsiktig avkastning til eierne kan komme i konflikt med langsiktige forvaltningsmål. I jordbruket reiser såkalt vertikal integrasjon i verdikjedene problemstillinger om kryssende målsettinger for bedriftens ulike forretningsområder.

Oppheving av konsesjonsloven vil mest sannsynlig også øke antall sameier og antall sameiere vil øke på den enkelte eiendom.

Erfaringer i Søndre Land

Kommunen behandler anslagsvis 8 – 15 konsesjonssaker i løpet av året, de fleste som administrative vedtak etter delegasjon fra formannskapet. Etter at statens forkjøpsrett ble avvirket har kommunen i ingen tilfeller nektet konsesjon eller vurdert prisen for høy. I mange tilfelle er det satt vilkår for konsesjon at eieren bosetter seg på eiendommen. Med unntak av ett tilfelle de siste 10-15 årene har konsesjonsvilkår om boplikt etter konsesjonsloven ikke blitt påklaget eller forsøkt endret av eier.

Kommunen har også i ett tilfelle i en forespørsel fra et skogsameie om dette sameiet ville få innvilget konsesjon for omdanning til AS gjort politisk vedtak om at slik konsesjon mest sannsynlig ikke ville bli gitt. Det ble vist til presedensvirkningen dette ville få for andre skogsameier i Søndre Land som i alt utgjør ca 100.000 daa produktiv i skog. Kommunen fratar seg da mulig muligheten for all fremtid å kunne benytte virkemidler knyttet til viktige samfunnshensyn, jf konsesjonslovens § 1 ved at konsesjonsplikten bortfaller for AS

Det kan muligens tas til inntekt for at det ikke er behov for en særegen konsesjonslovgivning når alle får innvilget konsesjon likevel. Sannsynligvis er sammenhengen heller slik at kjøpere av landbrukseiendom tilpasser seg det regelverket som finnes og det prisnivået som antas å bli akseptert, når søknad om konsesjon fremmes. For skog synes prisbestemmelsene å speile markedsprisen ganske godt.

Sammendrag - konklusjon

Konsesjonslovgivningen utgjør en integrert del av et samlet juridisk og økonomisk rammeverk for landbrukssektoren i Norge, utviklet gjennom lang tid. Rådmannen mener denne lovgivningen speiler grunnleggende og stort sett omforente holdninger i næringen så vel som i befolkningen ellers til hvordan landbruksnæringen skal se ut og utvikle seg videre. Rådmannen mener derfor at et så vidt radikalt endringsforslag burde bygge på en mer omfattende og helhetlig utredning av rammevilkårene for landbruket i Norge. I en slik utredning hører også globale utviklingstrekk og status, og erfaringer fra utenlandsk landbrukslovgivning inn.

Rådmannen støtter målene som departementet skisserer for næringen: Styrket grunneierrett, økt verdiskapning, kostnadseffektiv matproduksjon, høy selvforsyning, og å ta vare på god matjord, men kan ikke se at fjerning av konsesjonslovgivningen understøtter disse målene.

Rådmannen peker på at en modernisering av konsesjonsloven kan være et godt alternativ. Departementet har ikke vurdert dette.

... &&& Sett inn saksutredningen over &&&

Nils Hesthagen
Rådmann

Einar Struksnæs
saksbehandler
dato: 09.12.2014

Saksprotokoll

Utvalg: Formannskapet
Møtedato: 16.12.2014
Sak: 154/14

Resultat: Innstilling vedtatt

Arkivsak: 14/1650
Tittel: SAKSPROTOKOLL - HØRING - FORSLAG OM Å OPPHEVE
KONSESJONSLOVEN OG BOPLIKTEN

Behandling:

Skogbrukssjef Einar Struksnæs møtte og orienterte om saken.

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Formannskapet i Søndre Land kommune vedtar å avgi følgende høringsuttalelse:

Søndre Land kommune viser til saksutredningen og mener at konsesjonslovgivningen utgjør en integrert del av et samlet juridisk og økonomisk rammeverk for landbrukssektoren i Norge, utviklet gjennom lang tid. Søndre Land kommune mener denne lovgivningen speiler grunnleggende og stort sett omforente holdninger i næringen så vel som i befolkningen ellers til hvordan landbruksnæringen skal se ut og utvikle seg videre. Søndre Land kommune mener at et så vidt radikalt endringsforslag burde bygge på en mer omfattende og helhetlig utredning av rammevilkårene for landbruket i Norge. I en slik utredning hører også globale utviklingstrekk og status, og erfaringer fra utenlandsk landbrukslovgivning inn.

Søndre Land kommune støtter målene som departementet skisserer for næringen: Styrket grunneierrett, økt verdiskapning, kostnadseffektiv matproduksjon, høy selvforsyning, og å ta vare på god matjord, men kan ikke se at opphevelse av konsesjonslovgivningen slik begrunnelsen foreligger, understøtter disse målene.

Søndre Land kommune vil også peke på at en modernisering av konsesjonsloven kan være et godt alternativ.